

Θεωρούμε την πολυωνυμική μέθοδο

$$\begin{cases} \alpha_k y^{n+k} + \alpha_{k-1} y^{n+k-1} + \dots + \alpha_0 y^n = h(\beta_k t^{n+k} + \dots + \beta_0 t^n) & n=0,1,\dots,N-k \\ t^j = t(t^j, y^j) \\ y^0, y^1, \dots, y^{k-1} \end{cases}$$

\swarrow δεδομένο \nwarrow RK

1. Ευστάθεια

$$\begin{cases} y' = 0 \\ y(\alpha) = y_0 \end{cases} \longrightarrow \begin{cases} \alpha_k y^{n+k} + \alpha_{k-1} y^{n+k-1} + \dots + \alpha_0 y^n = 0 \\ y^0, y^1, \dots, y^{k-1} \end{cases} \quad (\text{Εξίσωση διαφορών})$$

$$y^n = C_1 z_1^n + \dots + C_k z_k^n \quad \text{η λύση της Ε.Δ.} \quad z_i \neq z_j, i \neq j$$

z_i ρίζες του $p(z) = \alpha_k z^k + \dots + \alpha_0$

(αν έχω πολλαπλές ρίζες π.χ z_1 διπλή $y^n = C_1 z_1^n + C_2 n z_1^{n-1} + \dots$)

Ευστάθεια : $\exists c : |y^n| \leq c \quad \forall n$

\Downarrow $p(z)$: Πληροί την συνθήκη των ριζών

Δηλαδή

- Αν z_i απλή ρίζα $\sim |z_i| \leq 1$
- Αν z_j πολλαπλή ρίζα $\sim |z_j| < 1$

Παράδειγμα: $y^{n+2} - 2y^{n+1} + y^n = h(\dots)$

$$p(z) = z^2 - 2z + 1 \quad \sim \quad z=1 \text{ διπλή ασταθής}$$

Αν μια μέθοδος είναι ασταθής δεν μπορώ να τη χρησιμοποιήσω γιατί αποκλίνει.

Έστω ότι έχω ασταθή μέθοδο, την εφαρμόζω στο

$$\begin{cases} y' = 0 \quad t \geq 0 \\ y(\alpha) = y_0 \\ y^n = C_1 z_1^n + \dots + C_k z_k^n \end{cases} \quad z_i \neq z_j \text{ για } i \neq j$$

Έστω $|z_1| > 1$ και $|z_i| \leq 1 \quad i \geq 2$

Για $n \rightarrow \infty$ το $\sum_{j=2}^k c_j z_j^n$ θα είναι φραγμένο και $c_1 z_1^n \rightarrow \infty$

Τα c_i τα βρίσκουμε από τα y_i δεδομένα λύνοντας ένα σύστημα

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ z_1 & z_2 & \dots & z_k \\ z_1^2 & z_2^2 & \dots & z_k^2 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ z_1^{n-1} & z_2^{n-1} & \dots & z_k^{n-1} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} c_1 \\ \vdots \\ c_k \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_0 \\ \vdots \\ y_{n-1} \end{pmatrix}$$

2. Τάξη ακριβείας p

$$\delta^n = \text{τοπικό σφάλμα} = O(h^{p+1})$$

$$\delta^n = \sum_{j=0}^k \alpha_j y(t^{n+j}) - h \sum_{j=0}^k \beta_j f(t^n, y(t^{n+j}))$$

$\Rightarrow \delta^n = \sum_{j=0}^k \{ \alpha_j \cdot y(t^{n+j}) - h \beta_j y'(t^{n+j}) \}$, $f(t, y(t)) = y'(t)$
 $t^{n+j} = t^n + jh$, $0 \leq j \leq k$

Κάνω τα αναπτυγματα Taylor

$$y(t^{n+j}) = y(t^n) + j h y'(t^n) + \frac{j^2 h^2}{2} y''(t^n) + \dots$$

$$h \cdot y'(t^{n+j}) = h y'(t^n) + j h^2 y''(t^n) + \frac{j^2 h^3}{2} y'''(t^n) + \dots$$

$$\text{Άρα } \delta^n = \underbrace{\left(\sum_{j=0}^k \alpha_j \right)}_{C_0} \cdot y(t^n) + \underbrace{\left(\sum_{j=0}^k (j \alpha_j - \beta_j) \right)}_{C_1} \cdot h y'(t^n) + \dots + C_{p+1} h^{p+1} y^{(p+1)}(t^n) + \dots$$

$$\left. \begin{aligned} C_0 &= \sum_{j=0}^k \alpha_j \\ C_1 &= \sum_{j=0}^k (j \alpha_j - \beta_j) \\ C_2 &= \dots \end{aligned} \right\} \text{Υπάρχουν τύποι για τα } C_j$$

Ορισμός: Λέμε ότι η μέθοδος έχει τάξη ακριβείας p όταν

$C_0 = C_1 = \dots = C_p = 0$ και $C_{p+1} \neq 0$. Στην περίπτωση αυτή

$$\delta^n = C_{p+1} h^{p+1} y^{(p+1)}(\xi^n) , \xi^n \in [t^n, t^{n+k}]$$

Παραδείγματα:

① Euler $y^{n+1} - y^n = h f^n$

$$\delta^n = y(t^{n+1}) - y(t^n) - h f(t^n, y(t^n)) = y(t^{n+1}) - y(t^n) - h y'(t^n)$$

$$y(t^{n+1}) = y(t^n) + h y'(t^n) + \frac{h^2}{2} y''(t^n) + \dots$$

$$-y(t^n) = -y(t^n)$$

$$-h y'(t^n) = -h y'(t^n)$$

$$\Rightarrow \delta^n = \frac{h^2}{2} y''(\xi^n) \rightarrow p=1$$

2 $y^{n+2} - y^n = 2h^2 f^{n+1}$ $p(z) = z^2 - 1 \rightarrow z_1 = 1, z_2 = -1 \rightarrow$ Ευσταθής
 $\delta^n = y(t^{n+2}) - y(t^n) - 2h^2 y'(t^{n+1})$

Αναπτύξω κάθε ένα

$y(t^{n+2}) = y(t^n) + 2hy'(t^n) + 2h^2 y''(t^n) + \frac{8}{6} h^3 y'''(t^n) + \dots$

$-y(t^n) = -y(t^n)$

$-2hy'(t^{n+1}) = -2hy'(t^n) - 2h^2 y''(t^n) - h^3 y'''(t^n) + \dots$

$\delta^n = \frac{1}{3} h^3 y'''(t^n) + O(h^4) \rightarrow p=3$

$\delta^n = \frac{8}{6} h^3 y'''(\theta^n) - h^3 y'''(\gamma^n) \rightarrow |\delta^n| \leq C h^3 \max |y'''(t)|$

Παρατηρήσεις: 1 Η μέθοδος του Simpson $y^{n+2} - y^n = \frac{h^3}{3} (f^{n+2} + 4f^{n+1} + f^n)$ έχει τάξη ακριβείας $p=4$

2 Οι Ανάδρομων Διαφορών κ-βηματικές μέθοδοι έχουν τάξη ακριβείας ακριβώς κ.

3 Εμπόδια (barriers) (Dahlquist)
 Η μέγιστη τάξη ακριβείας ευσταθούς κ-βηματικής μεθόδου είναι
 • $p = k + 2$ αν κ άρτιος
 • $p = k + 1$ αν κ περιττός

Ορισμός: Συναφής μέθοδος λέγεται κάθε μέθοδος που έχει τάξη ακριβείας $p \geq 1$.

Αν $p \geq 1 \Rightarrow C_0 = 0 = p(1) \rightarrow$ Το 1 πάντα ρίζα κ του $p(z)$
 $C_1 = 0 = p'(1) - \theta(1)$, $\theta(z) = \sum_{j=0}^k \theta_j z^j$

3. Σύγκριση και εκτίμηση σφάλματος

Θεώρημα: Αν μια κ-βηματική μέθοδος είναι ευσταθής, και έχει τάξη ακριβείας $p \geq 1$, τότε αν $y \in C^{p+1}[\alpha, b]$

$\max_{0 \leq n \leq N} |y^n - y(t^n)| \leq C \cdot \left\{ \max_{0 \leq j \leq k-1} |y^j - y(t^j)| + h^p \right\}$
 ανεξάρτητο του h

Συμπέρασμα: Το τοπικό σφάλμα της μεθόδου RK που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των y^j , $1 \leq j \leq k-1$ πρέπει να είναι τάξης $O(h^p)$

Ευστάθεια + Συνέχεια \rightarrow Σύγκλιση

4. Απόλυτη Ευστάθεια

Εφαρμόζουμε τη μέθοδο στο

$$(*) \begin{cases} y' = \lambda y, & t \geq 0, \operatorname{Re} \lambda \leq 0 \\ y(0) = 1 \end{cases}$$

Το οποίο έχει φραγμένη λύση $|y(t)| = |e^{\lambda t}| \leq 1$ και ζητάμε το ίδιο και από την αριθμητική μέθοδο.

Ορισμός: Μια πολυβηματική μέθοδος λέγεται απόλυτα ευσταθής για κάποιο $h > 0$, αν όταν εφαρμοσθεί στο (*) δίνει φραγμένες λύσεις. Δηλαδή $\exists C > 0 : |y^n| \leq C \forall n$

Περιοχή Απόλυτης Ευσταθείας

$$S = \{ \mu = h\lambda \in \mathbb{C}, \operatorname{Re} \mu < 0 : \text{Η μέθοδος να είναι απόλυτα ευσταθής για αυτό το } h \}$$

Πρόταση: Η μέθοδος είναι απόλυτα ευσταθής για το $h\lambda \Leftrightarrow$ Το πολυώνυμο $\Pi(z, h\lambda) \equiv p(z) - h\lambda \cdot \sigma(z)$ πληροί τη συνθήκη των ριζών

Απόδειξη:

Έστω μια μέθοδος απόλυτα ευσταθής, την εφαρμόζω στο (*) \Rightarrow

$$\sum_{j=0}^k \alpha_j y^{n+j} = h\lambda \sum_{j=0}^k \beta_j y^{n+j} \Rightarrow \sum_{j=0}^k (\alpha_j - h\lambda \beta_j) y^{n+j} = 0$$

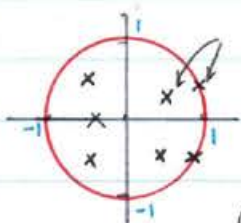
\hookrightarrow οι συντελεστές του $\Pi(z, h\lambda)$

Για να είναι $|y^n| \leq C \forall n$ πρέπει το $p(z) - h\lambda \sigma(z)$

να πληροί τη συνθήκη των ριζών.

Οι ρίζες $z_i \equiv z_i(h\lambda)$ είναι συναρτήσεις του $h\lambda$.

$$S = \{ \mu = h\lambda \in \mathbb{C}, \operatorname{Re} \mu < 0 : \Pi(z, h\lambda) \equiv p(z) - h\lambda \sigma(z) \text{ πληροί συνθήκη των ριζών} \}$$

Οι ρίζες του $\pi(z)$ όταν $\mu=0$

Ερώτημα: Τι παθαίνουν οι ρίζες όταν μ αλλάξει;

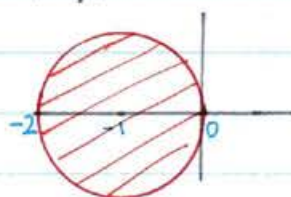
Οι ρίζες του $\pi(z)$ είναι συνεχείς συναρτήσεις των συντελεστών καθώς το μ παίρνει μικρές τιμές, αλλά $\text{Re} \mu < 0$ οι ρίζες θα κινηθούν αυτές που είναι μέσα στο κύκλο θα μείνουν μέσα για μικρές μετατοπίσεις του μ , αλλά αυτές που είναι πάνω στο κύκλο μπορεί να βρεθούν απέξω

Παραδείγματα:

① Euler $y^{n+1} - y^n = h \cdot \Delta^n$
 $P(z) = z-1$ } $\Rightarrow \pi(z) = z-1 - h\Delta = z-1-\mu$
 $G(z) = 1$ } άρα έχει ρίζα $z_1 = 1+\mu$

• Για $\mu=0 \Rightarrow z_1 = 1$

$|z_1| = |1+\mu| \leq 1 \Rightarrow$ όταν $\mu \in S \rightarrow$

② $y^{n+2} - y^n = 2h \Delta^{n+1}$, ευσταθής, $p=2$

$P(z) = z^2 - 1 \rightsquigarrow \pi(z, \mu) = z^2 - 1 - 2\mu z$

$G(z) = 2z$ όταν $\mu=0$ $z_1=1, z_2=-1$

$z_1(\mu), z_2(\mu) \in \mathbb{C}$ ισχύει $z_1 z_2 = -1 \Rightarrow |z_1| |z_2| = 1 \Rightarrow$

Ο μόνος τρόπος για να είναι η μέθοδος απόλυτα ευσταθής, είναι να βρω τα μ για τα οποία οι ρίζες θα κινούνται πάνω στον κύκλο.

Ειδική περίπτωση: $\mu \in \mathbb{R}$ με $\mu \leq 0$ (θα βρω διάστημα απόλυτης ευσταθείας)

$z_1 = \mu + \sqrt{1+\mu^2}$. Έστω $\mu < 0$ $\mu + \sqrt{1+\mu^2} \leq 1 \Rightarrow \sqrt{1+\mu^2} \leq 1-\mu \Rightarrow$

$z_2 = \mu - \sqrt{1+\mu^2}$ $1+\mu^2 \leq 1+\mu^2-2\mu \Rightarrow \mu < 0$

Για κάθε $\mu < 0$ η $|z_1| < 1$ άρα η $|z_2| > 1 \Rightarrow$ η μέθοδος δεν είναι απόλυτα ευσταθής για κανένα h , $S = \{0\}$

Δεν υπάρχουν πολυθεματικές μέθοδοι με τάξη ακριβείας $p > 2$ που να είναι A-ευσταθής